

Martin J. B. E.

Jumalan lasten kesä-
wiiserryhs.

1. Minä laulun yljälleni,
Wiiserrän laulun tääll',
Laulan aamun puolin-päiwin,
Wielä ehtoosellaakin. :::

2. Wielä laulun minä täällä
Kun lintu oksalla,
Kun pääsen kerran täältä
Ylkäni helmoihin. :::

3. Nii riemu, sytthy rintaan,
Kun pääsen yljän linnaan
Saan aina siellä wiettää,
Jääistä lewättää. :::

4. Ei enää koskaan siellä
Ketutkaan turmele,
Eikä susienkan hampaat
Lampaita pureksi. ;,

5. Sieltä petturit on pojies,
 Ja menneet helwettin
 Kuin täällä usein weiswät
 Rawinnon lasten suust. ;;

6. Ei willi henget foskaan
 Autuaita häiritse,
 Eikä yljän omaa kansaa
 Milloinkaan häväise. ;;

7. Kyllä täällä usein muohet,
 Lampaita hajoittaa,
 Niin sieltä on ne pojies
 Karitsa eroitti. ;;

8. Siellä rakkaan yljän helmas,
 Nina lapset laulelee,
 Ja suloisinta sulhaans,
 Nina waan syleilee. ;;

9. Siellä wirret ovat uudet,
 Ja sangen suloiset,
 Ja elon wirrat uudet,
 Karitsan kaupungis'. ;;

10. Täällä laulan ylistystä,
 Matkalla kotihiiin,
 Kun pääsen yljän häihin,
 Karitsaa siittämään. :::

11. Wielä laulan wärsyn täällä
 Wiserrän yljällen,
 Kun ylkä huitaa sisälle,
 Tun Herran suunattu

12. Min menen ehtoolla lewoll
 Ylkäni helmohin
 Ja ylös aamulla heräään
 Kun ylkä kutsuupi. :::

13. On kaiKKi silloin uutta,
 Mi silmällä katseillaan
 Ei aurinkoa kuuta,
 Karitsa walasee. :::

B. C. M.

**Pääsiäisaamuna
18^{10/4} 98.**

1. Laulan veljestäni,
Ja mun yljästäni,
Joka voitolla ylös nous. ::

2. Eipä latikan saa,
Mua tuomitakaan,
Kun Karitsa täytti sen. ::

3. Eikä kuolema saa,
Mua hyltyünsakaan,
Kun Karitsa nieli sen. ::

4. Eipä syntiä oo,
Kun ne pois muoltu on,
Sen sanakin todistaa. ::

5. Jos nyt syntiä teet,
Niin se pirusta on,
Joka on sen siittäjä. ::

6. Raikki pois hajosi,
Kun mä yljästäni,
Jo lauleskella saan. ::

7. Oi mun lemmittyni,
On mun rakkahaisen,
Se on minun kaiffeni. :::

8. Yljän puwussa waan,
On niin ihana ain,
Siinä Jäätikin ihailee. :::

9. Se mun rakkahaisen,
Joka minua niin,
Sydän werellä rakasti. :::

10. Se mun kaiffeni on
Josta lauluni soi,
Kun fasteessa autiuden sain. :::

11. Wielä kotona saan,
Nina weisailla waan,
Mun rakaammasstani. :::

B. E. M.

Jantkaiffinen woittomarssi.

1. Muill' suurempi autiuden asia on,
Kun Jeesus jo kuolemasta woiton sai,

Waikka perkele luuli jo woittaneensa,
 Jesuksen Herransa mestarinса,
 Ja sen sota lippu oli pirulla,
 Että Adamin suku on minulla,
 Ja minä olen maailman hallitsia
 Ja ihmisten sieluen valitsia.

2. Vaan Jesuspa ryöstikin sota-
 lipun

Ja woitolla meniskin taisteluun,
 Ja kosti sen perkeleen petoksen,
 Niin perkele tehnyt oli ihmisillä
 Niin perkele härsytti Juutalaiset
 Ja viisaat kirjanoppineet,
 Ylimmäiset papit ja päämiehet,
 Jerusalemin kaupungin asujamet.

3. Niin pääsiäisjuhla se läheni.
 Kun Jesus Jerusalemiin ratsasti,
 Viimeistä juhlaa wietämään,
 Ja pirulta saallista noutamaan,
 Niin Jesus asetti ehtoollisen
 Ja istui lasten kahdentoista kymmenen
 Niin perkele meni Juudassehen
 Ja petti wiattoman karitsan.

4 Niin Jeesus kiinni otettihin,
 Ylimmäiselle papille saatettihin,
 Siellä he Jeesusta pilkkaivat,
 Orjantappura kruunulla kruunasiwat,
 Sitt' pilaatukselle saatettihin,
 Ja ristin päälle naulittihin,
 Niin hautaan pantiin lepohoon,
 Vaan haudasta nousi funniaan.

5. On syntimme makselttu ristin
 päääll'

Siis kiitos Jeesuksell' rakkahalle
 Ett' perkeleen pää on surwottuna,
 Ja perkele helwettiin teljettyvä,
 Ei perkele woi meitä wahingoittaa,
 Ei ruumista fielua kädottaa,
 Kun Jeesuksen woitolla weisaelemme,
 Niin perkeleen pafoon soittelemme.

6. Jo Jeesuksen lampaita olemme,
 Niin kuolema fussa on otasi,
 Sä helwetti missä on sun woittosi?
 Ei kuolema mettä nyt kädottaa woi,
 Kun Jeesus meitä kuolemasta elämään
 toi,

Ei kuolema saa meitä valtaansa,
 Siis kiitettä ole mun Jeesukseni,
 Kuin perkeleen wallan on kuvistanut.

7. Siis Jumalan lapset kuvistaatte
 nyt,

Kuin Jeesus on perkeleen voittanut,
 Ja meille on voittonsa antanut,
 Ja fasteessa päälemme fantanut
 Nyt Pasunaa soitetaan mailmassa,
 Ja kaikessa lammas laumassa,
 Kun wihollinen nyt jo voitettihiin
 Ja perkele pafoon soitettihiin

8. Minä autuas pyhä oon Kris-
 tuksessa,

Ja synnistä puhdas ja autuas,
 Oi ihmettiä! Jumalan lapsia nyt,
 On Jeesus mun rakkahin veljeni nyt,
 Ei kotoa ole mulla mailmassa,
 Vaan wieras ja outo olen tässä
 maassa,
 Min' taiwaaseen palaa mun mieleni,
 Amen täytät Jeesus mun toivoni.

Tampereella, Majlund & Lyttisen Kirjapainossa 1898.

*Arvo H. Nurmen
 Tampere - Kirjasto*